

מ"ת 42968/04/16 - מדינת ישראל נגד באסם זאהדה, לואי שעבאן, יובל אהרוני, אברהם בן ארויה, הרצל יצחק, סאמי זאהדה, מאלק מסודה

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי
בירושלים

מ"ת 42968-04-16

תאריך: י"ח טבת תשע"ז, 16 ינואר 2017
המבקשת

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון
מדינת ישראל

נגד

1. באסם זאהדה (עצור בפיקוח)
2. לואי שעבאן (עצור בפיקוח)
3. יובל אהרוני
4. אברהם בן ארויה
5. הרצל יצחק
6. סאמי זאהדה
7. מאלק מסודה

המשיבים

החלטה למשיב 2

1. החלטה בבקשת המשיב 2, שפורטה בפי בא-כוחו הנכבד, והמצוי בפיקוח אלקטרוני, שתתאפשר הקלה בתנאי מעצרו תוך מתן אפשרות ליציאה לעבודה.

אבן הפינה לדיון בעובדה, שמשיב זה נמנה עם תושבי האזור, ומצוי הוא במעצר בית מלא בפיקוח אלקטרוני בתחומי ישראל בנוכחות ערבים. זאת, על יסוד החלטות קודמות של בית המשפט, בכללן גם החלטת בית המשפט העליון.

2. לא נמצא טעם לפרט החלטות רבות ונרחבות של בית המשפט שניתנו בעניינו של משיב זה לצד משיבים רלוונטיים אחרים נוספים, ואסתפק במתן ביטוי תמציתי לעיקרי הדברים. בפני בית המשפט תשתית ראיתית לכאורה למארג עברייני מורכב, שבמסגרתו הוברח לישראל שלא כחוק, מתחומי הרשות הפלסטינית, בשר בהיקף נרחב ביותר. אגב כך ביצעו המעורבים, כל אחד כפי חלקו, עבירות במספר מישורים ולרבות על פקודת מס הכנסה וחוק איסור הלבנת הון. ואשר למשיב 2, נקבע עוד, שניתן לסמנו כדמות השניה בחשיבותה במארג העברייני, שנדון בהרחבה במסגרת ההחלטות הרבות שנזכרו.

3. במוקד טענות הסנגור הנכבד, הקושי הרב הגלום במעצר בית מלא לצד ההערכה, שנוכח מורכבות ההליך הצפוי, עתיד הוא להתמשך זמן רב, ואין זה סביר וראוי - נטען - שבמשך תקופה שיתכן ותארך חודשים ואף שנים, יוסיף וישהה המשיב 2 במעצר בית מלא.

4. עצם הנכונות לכך שלא ישהה המשיב במעצר ממש מתבססת על התפתחות מסוימת בפסיקה בשנים האחרונות ביחס לתושבי האזור, ולכך ניתן ביטוי נרחב כבר בהחלטות שאפשרו את הדבר. יתר על כן, ההערכה שייארך בירור העובדות, היינו, שיקח ההליך העיקרי, זמן רב, כבר נלקחה בחשבון והיתה היא מהשיקולים העיקריים לאפשר את מעצר הבית:-

אכן, העורר הוא תושב האזור, אך היבט זה נוגע לחשש ההימלטות. ככל שניתן יהיה להפיג באופן סביר (לא נדרשת חלופה הרמטית) חשש זה - תיסלל הדרך למציאת חלופת מעצר.. לכל האמור לעיל מתווסף שיקול נוסף הנוגע להיקפו של ההליך הצפוי בתיק העיקרי, מבחינת היקף החומר, כמות העדים וריבוי הנאשמים. כאשר כבר בשלב זה ניתן להעריך כי צפוי הליך ממושך שלא יסתיים במרוצת תקופת המעצר הראשונית, יש לדבר משקל בין כלל השיקולים הצריכים לעניין" [דברי כבוד השופט זילברטל בבש"פ 5275/16 לואי שעבן נ' מדינת ישראל; ההדגשה שלי - א. ר.].

והנה, עתה, לאחר שהתאפשר למשיב לשהות במעצר בית, בין היתר תוך מתן רגישות לצפי להליך ארוך ממושך, נעשה בשיקול זה שימוש נוסף במגמה לאפשר את יציאת המשיב לעבודה.

5. ביחס לתושב האזור שכלפיו תלויים ועומדים חשדות כה חמורים, החשש להימלטות מן הדין - ניכר, ולא אסתיר שהופתעתי לקרוא בבקשה שהונחה על שולחני קודם הדיון, שמתבקש אני לאפשר את שחרורו לעבודה ברמאללה (ו/או להורות על ביטול הפיקוח האלקטרוני ושחרורו בערבויות מתאימות). אין הדברים מתיישבים, בין אם האמור בהחלטת בית המשפט העליון שאפשרה את מעצר הבית, ובין אם כל הכרוך בחשש להימלטות מן הדין.

6. במהלך הדיון עלתה האפשרות, שיעבוד המשיב בתחומי ישראל. ולטענת הסנגור, ניתן לשקול זאת אף ללא קבלת אישור לכך מהגורמים המוסמכים. טענה זו מופרכת מאליה בשים לב לכך שכל אחד מבין תושבי האזור החפץ לעבוד בישראל, נדרש לקבלת אישור לכך. וכי סביר שאם אדם נורמטיבי החפץ לעבוד בישראל מנוע מכך, כל עוד לא קיבל אישור עבודה, יתאפשר הדבר כלאחר יד במצוות בית המשפט ללא כל אישור

לאדם החשוד בביצוע עבירות חמורות, ונקודת המוצא כבר בעובדה שמצוי הוא בפיקוח אלקטרוני בישראל?! ולאחר זאת, אף אזכיר את שנאמר בסעיף י' במסגרת בש"פ 11137/08 **שואמרה נ' מדינת ישראל**, ולפיו - **"ברי כי אין בית המשפט הפלילי יכול לבוא במקום רשויות המדינה הרלוונטיות במתן היתר עבודה לשוהה בלתי חוקי, ולו גם באורח זמני"**.

ועם כל זאת, נכון אני להשאיר בצריך עיון את השאלה האם, גם בהינתן שיקבל המשיב אישור עבודה בישראל (ואכן היה לו כזה קודם שנעצר), לא יהא מקום לשקול לאפשר יציאה לעבודה במסגרת מוקפדת, בפיקוח ובערבויות, בישראל, במקום עבודה שיאושר מראש. יובהר שאין לי דעה מוחלטת על כך בשלב זה, ואולם, כאמור, אם בכלל, יישקל הדבר רק לאחר שיחזיק המשיב בידו אישור עבודה תקף שניתן על ידי הרשויות, כשבידיעתן נסיבות מעצרו של המשיב וכתב האישום התלוי ועומד נגדו.

7. לסיכומי של דיון, על הפרק תושב האזור כלפיו תלוי ועומד כתב אישום חמור, ולמרות זאת אושרה שהייתו, בשלב זה, במעצר בית בתחומי ישראל בפיקוח אלקטרוני. על פני הדברים, החשש להימלטות מן הדין ביחס אליו ניכר, ובמאמר מוסגר אציין שאפילו אלמלא כן, אינני בטוח לחלוטין שהיה מקום לשקול את יציאתו לעבודה, ודי אם אזכיר שלא מעטים הם הנאשמים, לרבות מתושבי ישראל גופא, שמצויים במעצר בית בפיקוח אלקטרוני זמן רב עד לסיום בירורם של האישומים המופנים כלפיהם, וללא אפשרות לעבוד. וכל זאת, ידע היטב המשיב גם במועד בו ביקש להשתחרר למעצר בית.

8. סוף דבר, בקשת המשיב 2, נדחית.

ניתנה היום, י"ח טבת תשע"ז, 16 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

חתימה